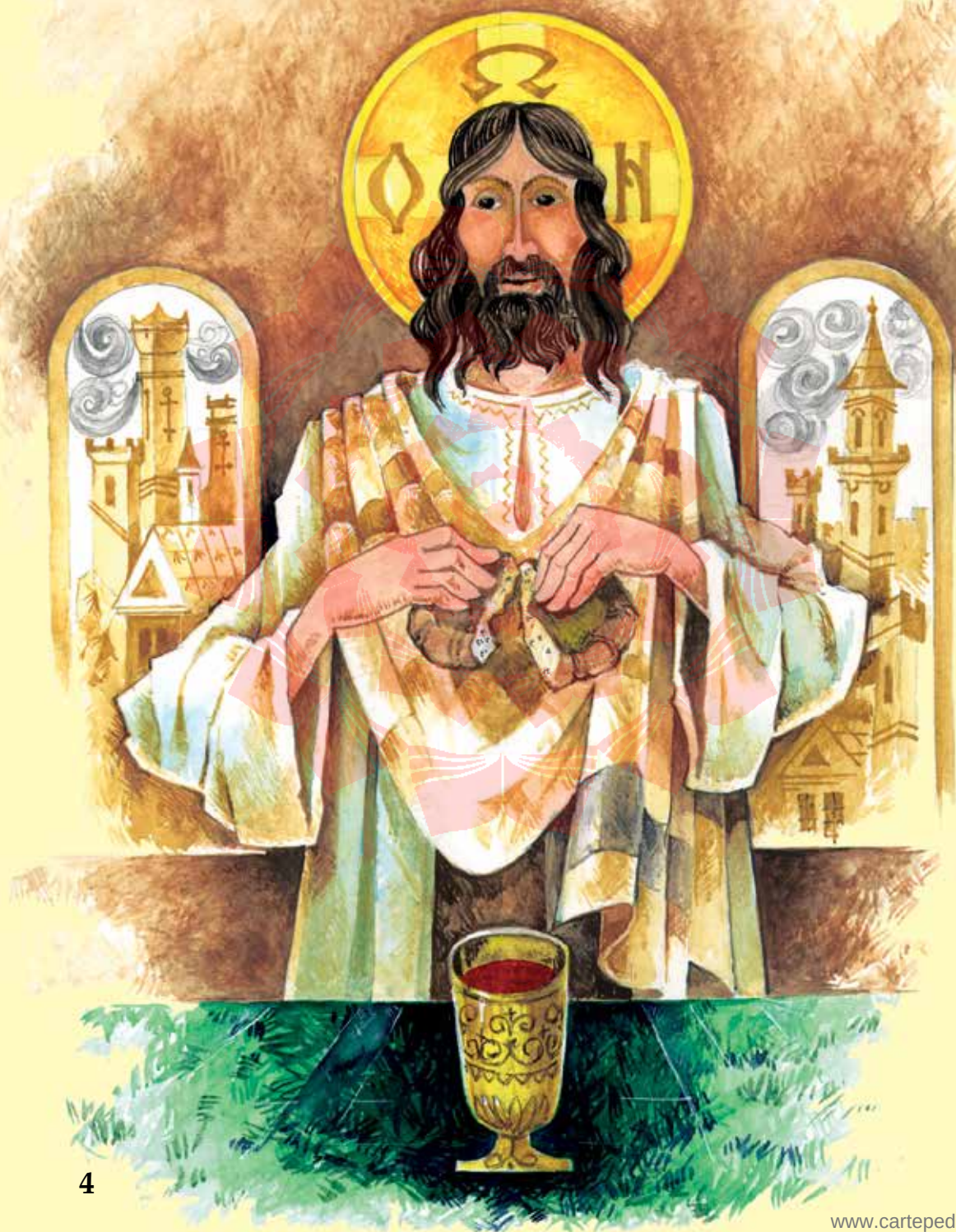

CINA CEA DE TAINĂ

nainte cu două zile de Paște, Iisus le spuse ucenicilor Săi:

— Peste două zile va fi Paștele și Fiul omului va fi răstignit!

În timpul acesta, preoții cei mari, cărturarii și bătrânii poporului se strânseseră în curtea marelui preot Caiafa, pentru a se sfătui cum să-L prindă pe Iisus și să-L omoare. Ei își propuseseră să nu facă acest lucru în timpul praznicului, pentru ca oamenii să nu fie tulburați.

După ce Iisus își petrecu ziua în Templu, se întoarse spre asfințit în Betania, împreună cu ucenicii Săi, și rămaseră în casa unui om căruia i se spunea Simon Leprosul.

Spre seară, Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece apostoli, se furișă din casă și se duse să îi caute pe preoții cei mari, spre a se tocmi cu ei pentru viața lui Iisus. El îi întrebă:

— Ce voi primi dacă vi-L voi vinde pe Iisus?

Foarte bucuroși că tocmai unul dintre ucenicii lui Iisus venise la ei să Îl vândă, preoții îi numărară lui Iuda treizeci de arginți și se înțeleseseră să aștepte împreună cu căpeteniile străjerilor ca Iuda să le dea de veste când va veni momentul să îl prindă.

În ziua praznicului Azimilor, în care trebuia adusă jertfa de Paște, Iisus i-a chemat pe Ioan și pe Petru și le-a spus:

— Duceți-vă și pregătiți Paștele, ca să mâncăm.

— Unde vrei să-l pregătim? l-au întrebat ei.

El le-a răspuns:

— Iată, când veți intra în cetate, vă va ieși înainte un om ducând un urcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra și spuneți stăpânului casei: „Învățătorul te întreabă unde este odaia pentru oaspeți, în care să mănânce Paștele cu ucenicii Săi?“ El vă va arăta o odaie mare de sus, pregătită gata. Acolo să pregătiți Paștele.

Ei au plecat și au găsit totul așa cum le spusese Iisus, apoi au pregătit Paștele.

Seara, Iisus a mers cu ucenicii Săi în casa în care se pregătise Paștele, s-au așezat la masă și le-a spus:

— Am dorit mult să mănânc Paștele acesta cu voi înainte de patima mea, căci de acum încolo nu îl voi mai mânca până la împlinirea în împărăția lui Dumnezeu.

Apoi Iisus a luat o pâine și a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat ucenicilor să mănânce:

— Luați, mâncați, acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi!

A luat apoi un pahar de vin, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a dat tuturor ucenicilor să bea:

— Beți din acest vin cu toții, căci acesta este sângele Meu, care se varsă pentru mulți, pentru iertarea păcatelor... Aceasta să faceți ca să Mă pomeniți.

În timp ce stăteau la masă, unii dintre ucenici au început să șușotească, cu capetele aplecate, pentru a nu fi auziți de Iisus. Deodată, un glas nerăbdător spuse:

— Eu sunt acela!

— Ba eu, răspunse un altul.

Iisus știa că ucenicii Săi se certau pentru că fiecare ar fi vrut să fie cel mai mare peste ei. De aceea le spuse:

— Voi să nu fiți ca împărății acestei lumi, care stăpânesc peste popoare, ci cel mai mare dintre voi să fie cel mai mic și cel ce este în frunte să fie ca cel care slujește. Cine credeți voi că este mai mare: cel care stă la masă ori cel care slujește la masă? Nu cel care stă la masă? Și totuși, iată că eu stau în mijlocul vostru ca unul care slujește la masă. Voi sunteți singurii care ați răspuns numai cu bine în toate încercările prin care am trecut. De aceea vă pregătesc împărăția, așa cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie, ca să stați la masa Mea, pe scaune de domnie, spre a judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Apoi, pentru a le arăta cum să se poarte unul cu altul, Iisus s-a ridicat, s-a dezbrăcat de hainele Lui și S-a încins cu un ștergar. După aceea a turnat apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor Săi și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins. Când a venit rândul lui Simon Petru, acesta I-a spus:

— Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?

Iisus i-a răspuns:

— Ceea ce fac Eu tu nu poți înțelege acum, dar vei înțelege după aceea.

Petru s-a împotrivit:

— Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!

Iisus i-a zis:

— Dacă nu te voi spăla, nu vei avea parte de Mine!

— Doamne, a spus apoi Petru, atunci spală-mi nu numai picioarele, ci și mâinile și capul!

Iisus i-a răspuns:

— Voi nu aveți nevoie să vă fie spălate decât picioarele, ca să fiți pe deplin curați. Și voi sunteți curați, dar nu toți, a spus Iisus, căci știa că unul dintre ei avea să-L vândă.

După ce a spălat picioarele ucenicilor Săi, Iisus S-a îmbrăcat și, întorcându-se din nou la masă, i-a întrebat:

— Înțelegeți ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți pe Mine învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt. Deci, dacă Eu, Domnul și învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora, pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți la fel. Țineți minte ce vă spun: robul nu este mai mare decât Domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. Dacă știți aceste lucruri, fericite de voi dacă le faceți. Nu vorbesc despre voi toți. Îi cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care spune: „Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea“. Iată, mâna vânzătorului este cu Mine

la masă. Fiul Omului va merge după cum este scris, dar vai de acela care mă va vinde!

Zicând acestea, Iisus a fost cuprins de o mare tulburare și le-a spus ucenicilor:

— Trebuie să știți că unul dintre voi Mă va vinde.

Ucenicii au început să se uite unii la alții. Simon Petru i-a făcut semn lui Ioan să-L întrebe despre cine vorbește.

— Doamne, cine este?

Iisus a răspuns:

— Este cel căruia îi voi întinde și îi voi da bucățița de pâine.

Și, întingând bucățița în blidul de pe masă, i-a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.

De cum a luat Iuda bucățița, Satana a intrat în el. Atunci, Iisus i-a spus:

— Ceea ce faci, fă mai curând.

Dar nimeni dintre cei care stăteau la masă n-a înțeles aceste cuvinte. Unii credeau că, de vreme ce Iuda ținea punga cu banii pentru toți, Iisus voise să-i spună: „Cumpără ce ne trebuie pentru praznic” sau îi poruncise să dea bani săracilor.

După ce a luat bucățița pe care i-o întinsese Iisus, Iuda a ieșit afară, în noapte.

După aceea, Iisus a spus:

— Fiilor, mai sunt cu voi încă puțin timp. De aceea, vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unul pe altul precum v-am iubit Eu. Așa vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.

Atunci, Simon Petru L-a întrebat:

— Doamne, unde Te duci?

Iar Iisus a răspuns:

— Unde mă duc Eu tu nu Mă poți urma acum, dar Mă vei urma mai târziu.

— Doamne, de ce nu pot să Te urmez acum? Sufletul mi-l voi da pentru Tine!

— Sufletul ți-l vei da pentru Mine? spuse Iisus. Află că până va cânta cocoșul te vei lepăda de Mine de trei ori!

Apoi a adăugat:

— Simone, Simone, iată, Satana o să vă încerce în curând. Dar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta. Iar tu, la rândul tău, să-i întărești pe frații tăi!

Dar Petru a spus:

— Chiar dacă ar trebui să murim împreună, tot nu mă voi lepăda de Tine!

La fel au spus și ceilalți ucenici, dar Iisus nu S-a lăsat amăgit de făgăduielile lor, căci le cunoștea slăbiciunile. El spuse:

— Să nu vi se tulbure inima! Credeți în Dumnezeu, dacă credeți în Mine. Eu voi pleca în curând spre casa Tatălui Meu, dar Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca să fim împreună. Unde Mă duc voi știți deja și știți și calea într-acolo.

Apostolii îl ascultau cu luare-aminte, dar nu pricepeau mai nimic.

— Doamne, a spus atunci Toma, dând glas nedumeririi lor, nu știu unde Te duci. Și cum putem ști calea?

Iisus i-a răspuns:

— Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine. Dar acum voi Îl cunoașteți pe El și L-ați și văzut.

Filip i-a spus atunci:

— Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns.

Auzind aceasta, Iisus le-a răspuns:

— De atâta vreme sunt cu voi și tot nu M-ai cunoscut? Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum poți tu, așadar, să zici: „Arată-ne pe Tatăl”? Nu crezi că Eu sunt Tatăl și Tatăl este în Mine?

